

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 353/05
20.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća i savetnika Zorice Stojković, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih **AA i BB**, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u saizvršilaštvu u vezi sa članom 22. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbama branioca optuženog AA, advokata AB i žalbi branioca optuženog VV, advokata VG, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Nišu, K. br. 227/04 od 27.12.2004. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. ZKP-a, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, optuženog VV i branioca optuženog AA, advokata AB, a u prisustvu branioca optuženog VV, advokata VG i branioca po zameničkom punomoćju optuženog AA, advokata VD, dana 20.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe branilaca optuženih AA i VV, a presuda Okružnog suda u Nišu K. br. 227/04 od 27.12.2004. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Okružnog suda u Nišu K. br. 227/04 od 27.12.2004. godine, optuženi AA i BB, oglašeni su krivim za krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, kao saizvršioци u vezi člana 22. OKZ-a, i osuđeni na kazne zatvora u trajanju od po jedne godine, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru počev od 09.11.2004. godine do 27.12.2004. godine. Istom presudom optuženi su obavezni da plate troškove krivičnog postupka i sudskog paušala u tamo navedenim iznosima, a u naznačenom roku.

Protiv napred navedene presude blagovremeno su izjavili žalbe:

- branilac optuženog AA, advokat AB, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, s` predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači u pogledu pravne kvalifikacije i krivične sankcije i optuženom izrekne blažu kaznu ili pak da istu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Zahtevao je da branilac optuženog bude obavešten o sednici veća Vrhovnog suda, a radi prisustva istoj;

- branilac optuženog BB, advokat VG, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, s` predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači i optuženog BB ogласi krivim zbog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 3. i 4. KZ RS u vezi člana 22. OKZ-a, te shodno tome izrekne mu blažu krivičnu sankciju. Zahevao je da optuženi i njegov branilac budu obavešteni o sednici veća Vrhovnog suda, a radi prisustva istoj.

Republički javni tužilac Srbije podneskom Ktž. 483/05 od 21.03.2005. godine, predložio je da Vrhovni sud Srbije, odbije žalbe branilaca optuženih AA i BB kao neosnovane, a presudu Okružnog suda u Nišu K. br. 227/04 od 27.12.2004. godine, potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP-a, u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca, optuženog BB i branioca optuženog AA, advokata AB, a u prisustvu branioca optuženog BB, advokata VG, i branioca po zameničkom punomoćju optuženog AA, advokata VD, na kojoj je razmotrio spise ovog krivičnog predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP-a, pa je po oceni navoda i predloga u izjavljenim žalbama i navedenog pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, našao:

Iako se žalbom branioca optuženog BB, advokata VG, prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ovaj žalbeni osnov je samo istaknut, ali nije obrazložen u smislu opredeljenja o kojim bitnim povredama krivičnog postupka je reč i u čemu se one određeno sastoje, to Vrhovni sud nalazi da prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje Vrhovni sud kao drugostepeni, uvek pazi po službenoj dužnosti, a shodno članu 380. stav 1. tačke 1. i 2. ZKP-a.

Žalbama branioca optuženog AA, advokata AB, i branioca optuženog BB, advokata VG, u suštini se pobija ocena izvedenih dokaza data od strane prvostepenog suda pa se samim tim ukazuje da je na osnovu pogrešne ocene izvedenih dokaza i činjenično stanje pogrešno utvrđeno.

Po oceni Vrhovnog suda neosnovano se žalbama branilaca optuženih AA i BB, prvostepena presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Na osnovu izvedenih dokaza i odbrane optuženih koji je prvostepeni sud svestrano i pravilno ocenio, pouzdano su utvrđene sve one činjenice koje su odlučne za zakonito presuđenje u ovoj stvari, a koje su navedene u obrazloženju pobijane presude, a koje Vrhovni sud prihvata i na iste upućuje.

Pravilnost zaključka prvostepenog suda da su optuženi AA i BB, u vreme, na mestu i na način bliže opisan u izreci prvostepene presude i isto tako utvrđen u obrazloženju presude, preduzeli radnje izvršenja krivičnog dela u pitanju, nije dovedena u sumnju skoro istovetnim ukazivanjem u žalbama branilaca optuženih, da ni jedan od optuženih nije direktno primenjivao silu ni prema jednoj od oštećenih – svedoka GG i DD, kao i da ni jedna od oštećenih nije postupala po nalogima optuženih, te da s`toga nije došlo do konkretne prinudne, odnosno, kvalifikovane pretnje. Ovo tim pre što je u konkretnom slučaju optuženi AA, maskiran kožnim kačketom sa nožem nalik na bodež u ruci, stao ispred oštećene GG, koja se nalazila iza pulta menjačnice i povikao "ovo je pljačka, daj pare", dok je optuženi BB, prišao oštećenoj DD, izgovorivši "lezi, lezi", pa kad je oštećena GG rekla da nema para, optuženi AA je drškom udario o levi deo pulta menjačnice, ponovivši "daj pare", pa je po oceni Vrhovnog suda pretnja bila takva da je napadnute oštećene GG i DD ozbiljno shvate, i to kao pretnju upućenu radi sprečavanja otpora oduzimanju stvari – konkretno novca, dok je bez značaja da li su izvršioi optuženi AA i optuženi BB stvarno i nameravali da realizuju pretnje, jer se krivično delo razbojništva u saizvršilaštvu može ostvariti i na taj način da po sporazumu jedan saizvršilac primenjuje pretnju (optuženi AA drškom noža udara o pult menjačnice, a optuženi BB, oštećenoj DD upućuje reči "lezi, lezi", a zatim drugi – optuženi AA, oduzima stvari – novac 58.000,00).

Prema tome, prvostepeni sud je na osnovu pravilne ocene izvedenih dokaza i odbrane optuženih AA i BB, pravilno i u potpunosti utvrdio sve odlučne činjenice, kako one koje se odnose na radnje izvršenja dela, i koje predstavljaju objektivna obeležja krivičnog dela u pitanju, tako i činjenice i okolnosti koje se tiču subjektivnog odnosa optuženih prema učinjenom delu, pa je na tako pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primenio krivični zakon, kada je našao da u radnjama optuženih, bliže opisanim u izreci pobijane presude, stoje zakonska obeležja krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS u vezi sa članom 22. OKZ-a, za koje su oglašeni krivim. S`toga Vrhovni sud ocenjuje neosnovanim suprotne žalbene navode branilaca optuženih, kojima se presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, i s`tim u vezi zbog povrede krivičnog zakona.

Ispitujući pobijanu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti koje su shodno članu 41. OKZ-a, od značaja za odmeravanje kazne, kako olakšavajuće okolnosti kojima je primenom člana 42. i 43. OKZ-a, dat značaj osobito olakšavajućih okolnosti u nedostatku otežavajućih okolnosti, pa je optuženima za učinjeno krivično delo odmerio kazne zatvora u trajanju od po jedne godine, koje odgovaraju težini i društvenoj opasnosti krivičnog dela u pitanju i stepenu krivične odgovornosti optuženih, te i po oceni Vrhovnog suda predstavljaju neophodnu meru za postizanje svrhe kažnjavanja predviđene članom 33. OKZ-a.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Zorica Stojković, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpravka

JČ